

2304**UMOWA**

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Kirgiskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,

podpisana w Warszawie dnia 19 listopada 1998 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 19 listopada 1998 r. została podpisana w Warszawie Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Kirgiskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Kirgiskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Kirgiskiej,

kierując się pragnieniem rozwijania i umacniania współpracy gospodarczej, naukowo-technicznej i kulturalnej między obu Państwami oraz w celu wyeliminowania podwójnego opodatkowania dochodów i majątku,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1**Zakres podmiotowy**

Niniejsza umowa dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2**Podatki, których dotyczy umowa**

1. Niniejsza umowa dotyczy podatków od dochodu i od majątku, które pobiera się zgodnie z ustawodawstwem każdego Umawiającego się Państwa, niezależnie od sposobu ich poboru.

2. Za podatki od dochodu i od majątku uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub majątku, włączając podatki od zysku z przeniesienia własności majątku ruchomego lub nieruchomego i podatki od ogólnych kwot wynagrodzeń wypłacanych przez przedsiębiorstwa, jak również podatki pobierane od przyrostu majątku.

3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy niniejsza umowa, należą w szczególności:

a) w Rzeczypospolitej Polskiej:

(i) podatek dochodowy od osób prawnych,

(ii) podatek dochodowy od osób fizycznych, (zwane dalej „podatkami polskimi”),

b) w Republice Kirgiskiej:

(i) podatek od zysków i dochodów osób prawnych,

(ii) podatek dochodowy od osób fizycznych, (zwane dalej „podatkami kirgiskimi”).

4. Niniejsza umowa będzie miała także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej umowy będą pobierane obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o wszystkich zasadniczych zmianach, dokonanych w ich odnośnych ustawodawstwach podatkowych.

Artykuł 3**Ogólne definicje**

1. W rozumieniu niniejszej umowy:

a) określenie „Polska” użyte w sensie geograficznym oznacza Rzeczpospolitą Polską, w tym każdy obszar poza jej wodami terytorialnymi, na którym na mocy ustawodawstwa Polski i zgodnie z prawem międzynarodowym Polska może sprawować suwerenne prawa do dna morskiego, jego podglebia i ich zasobów naturalnych,

b) określenie „Kirgistan” oznacza Republikę Kirgiską. Użyte w sensie geograficznym, określenie „Kirgistan” oznacza terytorium, na którym Republika Kirgiska sprawuje zgodnie z prawem międzynarodowym suwerenne prawa i jurysdykcję i na którym obowiązuje ustawodawstwo podatkowe Republiki Kirgiskiej,

c) określenie „osoba” oznacza osobę fizyczną, spółkę i każde inne zrzeszenie osób,

d) określenie „spółka” oznacza każdą osobę prawną lub każdą jednostkę, którą dla celów podatkowych traktuje się jak osobę prawną, i obejmuje w szczególności spółkę akcyjną, spółkę z ograniczoną od-

- powiedzialnością lub każdą inną osobę prawną lub jednostkę,
- e) określenia „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają, zależnie od kontekstu, Rzeczpospolitą Polską lub Republikę Kirgiską,
- f) określenia „przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają, odpowiednio, przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie,
- g) określenie „transport międzynarodowy” oznacza wszelki przewóz statkiem powietrznym, środkiem transportu kolejowego lub samochodowego eksploatowanym przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, z wyjątkiem przypadku, gdy statek powietrzny lub środek transportu kolejowego albo samochodowego jest eksploatowany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie,
- h) określenie „właściwy organ” oznacza:
- (i) w Rzeczypospolitej Polskiej — Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela,
 - (ii) w Republice Kirgiskiej — Ministerstwo Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela,
- i) określenie „obywatel” oznacza:
- (i) każdą osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo Umawiającego się Państwa oraz
 - (ii) każdą osobę prawną, spółkę osobową i stowarzyszenie utworzone na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w Umawiającym się Państwie,
- j) określenie „majątek” oznacza mienie ruchome i nieruchome i obejmuje w szczególności, ale nie wyłącznie, środki pieniężne w gotówce, akcje i inne dokumenty potwierdzające prawa majątkowe, weksle, obligacje lub inne wierzytelności, a także patenty, znaki towarowe, prawa autorskie lub inne podobne prawa lub mienie.

2. Przy stosowaniu niniejszej umowy przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej niezdefiniowane będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza umowa.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania lub siedziba

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza każdą osobę,

która zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze. Określenie to nie obejmuje jednak osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Umawiającym się Państwie w zakresie dochodu osiąganego tylko ze źródeł znajdujących się w tym Państwie lub z tytułu majątku położonego w tym Państwie.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status określa się w sposób następujący:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma ona silniejsze powiązania osobiste lub gospodarcze (ośrodek interesów życiowych),
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Umawiającym się Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa przez ponad 183 dni w danym roku podatkowym,
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obydwu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, którego jest obywatelem,
- d) jeżeli osoba jest obywatelem obu Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, to właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną tę sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba niebędąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona siedzibę w tym Państwie, w którym znajduje się jej faktyczny organ zarządzający.

Artykuł 5

Zakład

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność gospodarcza przedsiębiorstwa.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:

- a) miejsce zarządu,
- b) filię,
- c) biuro,
- d) fabrykę,

- e) warsztat oraz
- f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo każde inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych,
- g) własność rolną, pasterską lub leśną.

3. Określenie „zakład” obejmuje również:

- a) plac budowy lub obiekt budowlany, montażowy lub instalacyjny albo usługi związane z nadzorowaniem wykonania takich prac, jeżeli taki plac lub obiekt trwają powyżej 6 miesięcy albo jeżeli usługi są świadczone powyżej 6 miesięcy i
- b) urządzenie lub instalację wykorzystywaną dla poszukiwania zasobów naturalnych albo usługi związane z nadzorowaniem wykonywania takich prac lub platformą wykorzystywaną do poszukiwania zasobów naturalnych, jeżeli wykorzystywanie takich urządzeń lub działalność usługowa trwają dłużej niż 6 miesięcy,
- c) świadczenie usług, w tym usług konsultingowych, świadczonych przez personel osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie albo przez inny personel wynajęty w tym celu przez taką osobę, jeżeli działalność takiego rodzaju (w związku z danym lub związanym z nim projektem) trwa w granicach kraju dłużej niż 6 miesięcy.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, określenie „zakład” nie obejmuje:

- a) użytkowania urządzeń, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub wydawania dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa,
- b) utrzymywania zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub wydawania,
- c) utrzymywania zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu przerebu przez inne przedsiębiorstwo,
- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa,
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa każdej innej działalności mającej charakter przygotowawczy lub pomocniczy, takiej jak prowadzenie reklam i wykonywanie prac badawczych.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 6, działa w imieniu przedsiębiorstwa i osoba ta posiada i zwyczajowo wykonuje pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa, to uważa się, że przedsiębiorstwo to posiada zakład w tym państwie w zakresie prowadzenia każdego rodzaju działalności, który osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności, wymienionych w ustępie 4, które, gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki, nie powodowałyby uznania tej

placówki za zakład zgodnie z postanowieniami niniejszego ustępu.

6. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że wykonuje ono w tym Państwie czynności przez maklera, generalnego przedstawiciela handlowego albo każdego innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem że te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

7. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby jakkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 6

Dochód z nieruchomości

1. Dochód, osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochody z eksploatacji gospodarstwa rolnego i leśnego), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” posiada takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Umawiającego się Państwa, w którym majątek ten jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których stosuje się przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, budynków, prawa użytkowania nieruchomości, jak również prawa do zmiennych i stałych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji pokładów mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych. Statki powietrzne oraz środki transportu lądowego nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodu osiąganego z bezpośredniego użytkowania, dzierżawy, jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Jeżeli dysponowanie akcjami lub innymi prawami przedsiębiorstwa pozwala posiadaczowi takich akcji lub praw na korzystanie z mienia nieruchomego należącego do przedsiębiorstwa, to dochody osiągane z bezpośredniego korzystania, oddania w dzierżawę lub z korzystania z takiego prawa w innej formie mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym jest położone to mienie nieruchome.

5. Postanowienia ustępów 1 i 3 niniejszego artykułu stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba

że przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, to zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, jakie mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczenie nakładów ponoszonych dla tego zakładu włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej, z wyłączeniem kwot wypłacanych głównemu zarządowi, takich jak wypłaty za korzystanie z patentów lub innych praw albo prowizji za świadczone usługi albo za pomoc w zarządzaniu, lub wypłaty z tytułu honorariów, albo odsetek od kwoty pożyczonej zakładowi.

4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, żadne postanowienie ustępu 2 nie wyklucza ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; sposób zastosowanego podziału zysku musi być jednak taki, aby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w tym artykule.

5. Jeżeli informacja, którą posiada właściwy organ jednego z Umawiających się Państw lub która może być łatwo dostępna zgodnie z ustępami 3 i 4 niniejszego artykułu, nie stanowi dostatecznej podstawy dla określenia zysków lub wydatków zakładu, to zysk może być określony zgodnie z ustawodawstwem podatkowym tego Umawiającego się Państwa.

6. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

7. Przy stosowaniu poprzednich ustępów, ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją dostateczne podstawy, aby postąpić inaczej.

8. Jeżeli w zyskach mieszczą się części dochodu, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej umowy, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia tego artykułu.

Artykuł 8

Transport międzynarodowy

1. Zyski osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie

z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków powietrznych lub środków transportu kolejowego albo samochodowego podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie.

2. Zyski osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z oddania w dzierżawę środków transportu oraz kontenerów i odpowiednich urządzeń wykorzystywanych w przewozach międzynarodowych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 stosuje się również do zysków osiąganych przez osoby mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa powiązane

1. Jeżeli:

a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa ma bezpośredni lub pośredni udział w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

albo

b) te same osoby bezpośrednio lub pośrednio uczestniczą w zarządzaniu, kontroli lub w majątku przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku, między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, różniące się od warunków, które by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, to zyski, które osiągnęłyby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale których z powodu tych warunków nie osiągnęło, mogą być włączone do zysków tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków własnego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowuje zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski tak połączone są zyskami, które osiągnęłyby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa, gdyby warunki ustalone między tymi dwoma przedsiębiorstwami były warunkami, które byłyby uzgodnione między przedsiębiorstwami niezależnymi, wówczas to drugie Państwo może dokonać odpowiedniej korekty kwoty podatku nałożonego w tym Państwie od tych zysków. Przy dokonywaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej umowy, a właściwe władze Umawiających się Państw będą porozumiewać się, jeżeli będzie to konieczne.

Artykuł 10

Dywidendy

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, takie dywidendy mogą być opodatkowane także w tym Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, lecz jeżeli właściciel dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek ten nie może przekroczyć 10 procent kwoty dywidend brutto.

Postanowienia tego ustępu nie naruszają opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których są wypłacane dywidendy.

3. Użyte w tym artykule określenie „dywidendy” oznacza dochód z akcji lub innych praw, z wyjątkiem wierzytelności, do udziału w zyskach, jak również dochody z innych praw spółki, które według prawa Państwa, w którym spółka wydzielająca dywidendy ma siedzibę, są pod względem podatkowym traktowane jak dochody z akcji.

4. Postanowień ustępów 1 i 2 tego artykułu nie stosuje się, jeżeli właściciel dywidend, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, działalność gospodarczą przez zakład tam położony, bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji stosuje się postanowienia artykułu 7 (zyski przedsiębiorstw) lub artykułu 14 (wolne zawody).

5. Jeżeli spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie osiąga zyski lub dochody w drugim Umawiającym się Państwie, wówczas to drugie Państwo nie może pobierać żadnego podatku od dywidend wypłacanych przez spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie lub gdy udział, z tytułu którego wypłacane są dywidendy, wiąże się rzeczywiście z zakładem lub stałą placówką, które są położone w tym drugim Państwie.

Artykuł 11

Odsetki

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i które są wypłacane osobie mającej miejsce

zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże odsetki mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale jeżeli odbiorca odsetek jest ich właścicielem, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto tych odsetek.

3. Niezależnie od postanowień ustępu 2 niniejszego artykułu, odsetki powstałe w Umawiającym się Państwie podlegają zwolnieniu od opodatkowania w tym Państwie, jeżeli faktycznym odbiorcą odsetek jest Rząd lub Bank Narodowy drugiego Umawiającego się Państwa.

4. Użyte w tym artykule określenie „odsetki” oznacza dochody z wszelkiego rodzaju roszczeń wynikających z długów, zarówno zabezpieczonych, jak i niezabezpieczonych hipoteką lub prawem uczestnictwa w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek publicznych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami mającymi związek z takimi skryptami dłużnymi, obligacjami lub pożyczkami. Opłaty karne z tytułu opóźnionej zapłaty nie są uważane za odsetki w rozumieniu tego artykułu.

5. Postanowień ustępu 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli właściciel odsetek mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą przez zakład tam położony, bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i jeżeli wierzytelność, z tytułu której wypłacane są odsetki, jest rzeczywiście związana z zakładem lub stałą placówką. W takim przypadku stosuje się odpowiednio, w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia artykułu 7 (zyski przedsiębiorstw) lub artykułu 14 (wolne zawody).

6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstało zadłużenie, z tytułu którego są wypłacane odsetki, i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

7. Jeżeli między płatnikiem a właścicielem odsetek lub między nimi oboma a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego kwota odsetek, mająca związek z roszczeniem wynikającym z długu, z tytułu którego są wypłacane, przekracza kwotę, która byłaby uzgodniona między płatnikiem a właścicielem odsetek

bez takich powiązań, to postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa i przy uwzględnieniu innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 12

Należności licencyjne

1. Należności licencyjne, powstające w Umawiającym się Państwie, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie należności licencyjne mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz jeżeli odbiorca i faktyczny właściciel tych należności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, to ustalony w ten sposób podatek nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto należności licencyjnych.

3. Użyte w tym artykule określenie „należności licencyjne” oznacza wszelkiego rodzaju płatności używane w charakterze wynagrodzenia za:

- a) korzystanie lub prawo do korzystania z prawa autorskiego do użytkowania dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego (programu komputerowego), filmów dla kina, telewizji, filmów wideo lub taśm z nagraniami dla radia i telewizji lub
- b) patent, wzór lub model, plan, tajemnicę technologii lub procesu produkcyjnego, znak towarowy albo za informacje (know-how) związane z doświadczeniem w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej,
- c) korzystanie lub prawo do korzystania z urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego,
- d) świadczenie pomocy technicznej w odniesieniu do postanowień wymienionych w lit. b) i c).

4. Postanowienia ustępu 2 nie mają zastosowania, jeżeli właściciel należności licencyjnych, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą przez zakład w nim położony bądź wolny zawód za pomocą położonej tam stałej placówki, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne, rzeczywiście związane są z działalnością zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio, w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia artykułu 7 (zyski przedsiębiorstw) lub artykułu 14 (wolne zawody).

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli są one wypłaca-

ne za korzystanie lub prawo do korzystania z praw lub mienia w tym Państwie.

6. Jeżeli między płatnikiem a odbiorcą należności licencyjnych lub między nimi obydwoma a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego kwota należności licencyjnych mających związek z użytkowaniem, prawem do użytkowania lub informacją, za które jest płacona, przekracza kwotę, którą płatnik i odbiorca należności licencyjnych uzgodniliby bez tych powiązań, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej drugiej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 13

Zyski z przeniesienia własności majątku

1. Zyski i dochód osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności majątku nieruchomości, o którym mowa w artykule 6, a położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski i dochód z przeniesienia własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, albo z przeniesienia własności majątku ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie dla wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami z przeniesienia własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski i dochód z przeniesienia tytułu własności statków powietrznych lub środków transportu kolejowego albo samochodowego eksploatowanych w komunikacji międzynarodowej albo majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich środków transportu podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa.

4. Zyski i dochód osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia tytułu własności akcji i innych praw w spółce, której mienie składa się bezpośrednio lub pośrednio, w większości lub w poważnym stopniu, z majątku nieruchomego położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

5. Dochód z przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku innego niż wymieniony w ustępach 1, 2, 3 i 4 podlega opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Artykuł 14

Wolne zawody

1. Dochód, który osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywania wolnego zawodu albo innej działalności o samodzielnym charakterze, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że osoba ta, w celu wykonywania swojej działalności, posiada stałą placówkę w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli posiada ona taką stałą placówkę, to dochód może być opodatkowany w drugim Państwie, jednak tylko w takim zakresie, w jakim może być przypisany tej stałej placówce.

2. Określenie „wolny zawód” obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów oraz dentyków i księgowych.

Artykuł 15

Praca najemna

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 16 (wynagrodzenia dyrektorów), 18 (emerytury i renty) i 19 (funkcje publiczne), płace, uposażenia i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to otrzymywane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenia, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nieprzekraczające łącznie 183 dni podczas każdego dwunastomiesięcznego okresu i
- b) wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, i
- c) wynagrodzenia nie są ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu wynagrodzenia, uzyskiwane przez osobę z tytułu pracy najemnej wykonywanej na pokładzie środka transportu eksploatowanego w przewozach międzynarodowych, mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa dokonującego takich przewozów.

Artykuł 16

Wynagrodzenia dyrektorów

Wynagrodzenia i inne podobne należności, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w organach spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 17

Artyści i sportowcy

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 (wolne zawody) i 15 (praca najemna), dochód uzyskany przez artystę lub sportowca, takiego jak artystę scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej działalności, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym wykonywana jest jego działalność.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobiście wykonywaną działalnością takiego artysty i sportowca nie przypada temu artyście lub sportowcowi, lecz innej osobie, dochód taki, bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, dochód uzyskiwany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie z tytułu działalności w charakterze artysty lub sportowca, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, jeżeli działalność jest wykonywana w drugim Umawiającym się Państwie w ramach programu wymiany kulturalnej lub sportowej, uzgodnionego przez uprawnione do tego organy.

Artykuł 18

Emerytury i renty

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułu 19 ustęp 2 (funkcje publiczne), emerytury i inne podobne wynagrodzenia z tytułu poprzedniej pracy najemnej, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Określenie „renta” oznacza ustaloną kwotę, wypłacaną osobie fizycznej dożywotnio w ustalonych terminach lub wypłacaną w określonym lub ustalonym czasie, w wyniku zobowiązań dokonywania płatności zwrotnych jako rekompensaty w postaci pieniężnej lub w równoważniku pieniężnym.

Artykuł 19

Funkcje publiczne

1. a) Wynagrodzenie, inne niż emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę te-

rytorialną lub organ lokalny osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub organu lokalnego, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie;

b) Jednakże wynagrodzenie takie podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi te są świadczone w tym Państwie, a osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania w tym Państwie:

(i) jest obywatelem tego Państwa lub

(ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.

2. a) Jakakolwiek emerytura, wypłacana przez to Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny albo z funduszy utworzonych przez to Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny, osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki lub organu lokalnego, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże taka emerytura podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba fizyczna posiada w nim miejsce zamieszkania i jest obywatelem tego Państwa.

3. Postanowienia artykułów 15 (praca najemna), 16 (wynagrodzenia dyrektorów) i 18 (emerytury i renty) stosuje się do wynagrodzeń i emerytur mających związek ze świadczeniem usług w związku z działalnością gospodarczą Umawiającego się Państwa, jego jednostki terytorialnej lub organu lokalnego.

Artykuł 20

Studenci

1. Płatności otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta, stypendystę lub praktykanta, który ma lub bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa miał miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, a który przebywa w pierwszym wymienionym Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki, nie podlegają opodatkowaniu w tym Państwie, jeżeli płatności te pochodzą ze źródeł położonych w drugim Państwie.

2. Również wynagrodzenia, osiągnane przez wykładowców będących obywatelami Umawiającego się Państwa i którzy przebywają w drugim Umawiającym się Państwie głównie w celu nauczania lub udziału w pracach badawczych przez okres lub okresy nieprzekraczające dwóch lat, zwalnia się od podatków w tym drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli źródło wynagrodzenia znajduje się poza granicami tego państwa.

Artykuł 21

Inne dochody

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez

względu na to, skąd one pochodzą, a które nie zostały wymienione w poprzednich artykułach niniejszej umowy, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się do dochodów niebędących dochodami z majątku nieruchomości określonego w artykule 6 ustęp 2 (dochód z nieruchomości), jeżeli osoba uzyskująca takie dochody, posiadająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie działalność gospodarczą przez zakład tam położony lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód, w oparciu o stałą placówkę tam położoną, i gdy prawa lub dobra, z tytułu których wypłacany jest dochód, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 (zyski przedsiębiorstw) lub artykułu 14 (wolne zawody).

Artykuł 22

Majątek

1. Majątek w postaci nieruchomości, określony w artykule 6 (dochód z nieruchomości), który jest własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, a który jest położony w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Majątek w postaci ruchomości, wykorzystywany przez zakład, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, lub majątek ruchomy należący do stałej placówki, którą osoba, mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, posiada w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

3. Majątek w postaci środków transportu powietrznego, kolejowego i samochodowego, eksploatowanych w transporcie międzynarodowym, jak również majątek ruchomy służący do eksploatacji takich środków transportu, może podlegać opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

4. Majątek w postaci akcji lub innych praw w spółce, której mienie składa się głównie z nieruchomości położonych w Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie.

5. Wszelkie inne części majątku osoby, mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

Artykuł 23

Metody unikania podwójnego opodatkowania

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie osiąga dochód

lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie, to pierwsze Państwo zezwoli na:

- a) odliczenie od podatku od dochodu tej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w tym drugim Państwie,
- b) odliczenie od podatku od majątku tej osoby kwoty równej podatkowi od majątku zapłaconemu w tym drugim Państwie.

Takie odliczenia nie mogą w żadnym przypadku przekroczyć tej części podatku od dochodu i majątku, obliczonej przed dokonaniem odliczeń od podatku od dochodu i majątku, która zależnie od okoliczności może podlegać opodatkowaniu w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy uzyskany dochód lub majątek przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest zwolniony od podatku w tym Państwie, to dane Państwo może jednak przy obliczaniu podatku od pozostałego dochodu lub majątku danej osoby uwzględnić zwolniony od podatku dochód lub majątek.

Artykuł 24

Równe traktowanie

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa.

Niniejsze postanowienie stosuje się również, bez względu na postanowienia artykułu 1, do osób, które nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

2. Osoby nieposiadające obywatelstwa, mające miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, nie mogą być poddane w żadnym Umawiającym się Państwie opodatkowaniu i związanym z nim obowiązkom innym lub bardziej uciążliwym niż opodatkowanie lub związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani obywatele tego Państwa w tych samych okolicznościach.

3. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa, prowadzących taką samą działalność. Postanowienie to nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielenia osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek podatkowych, z uwagi na stan cywilny i rodzinny, których udziela ono osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

4. Z wyjątkiem przypadku stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1 (przedsiębiorstwa powiązane), artykułu 11 ustęp 7 (odsetki) lub artykułu 12 ustęp 6 (należności licencyjne), odsetki, należności licencyjne i inne koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są odliczane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym wymienionym Państwie. Podobnie długi przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, są odliczane przy określaniu podlegającego opodatkowaniu majątku tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym Państwie.

5. Przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, którego majątek w całości lub w części jest własnością jednej lub więcej osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo jest przez te osoby kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio, nie może być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

Artykuł 25

Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest zdania, że czynności jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy, to może ona, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub, jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 24 ustęp 1, właściwej władzy Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od pierwszego urzędowego zawiadomienia o czynności pociągającej za sobą opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy.

2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sam spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa, aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą umową. Osiągnięte porozumienie podlega wykonaniu bez względu na terminy zawite, przewidziane w ustawodawstwach wewnętrznych Umawiających się Państw.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu umowy. Wszelkie spory związane z realizacją postanowień niniejszej umowy będą rozstrzygane w drodze bezpośrednich rozmów i konsultacji.

4. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą porozumiewać się ze sobą bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach objętych postanowieniami poprzednich ustępów.

Artykuł 26

Wymiana informacji

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały informacje, konieczne do stosowania postanowień niniejszej umowy, a także informacje o ustawodawstwie wewnętrznym Umawiających się Państw, dotyczące podatków wymienionych w niniejszej umowie, w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, jakie ono przewiduje, nie jest sprzeczne z umową.

Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułu 1 (zakres podmiotowy). Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane przy zastosowaniu ustawodawstwa wewnętrznego tego Państwa i będą udzielane tylko osobom i władzom (w tym sądowym albo organom administracyjnym) zajmującym się ustalaniem, poborem i ściąganiem podatków lub sądowym ściganiem oraz rozpatrywaniem odwołań w sprawie podatków, których dotyczy umowa, i mogą być wykorzystywane tylko w takich celach. Mogą one udostępnić te informacje w postępowaniu sądowym lub do wydawania orzeczeń.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane tak, jak gdyby zobowiązywały właściwe władze Umawiających się Państw do:

- stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa,
- udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa,
- udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstw, lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z polityką państwa.

Artykuł 27

Przedstawiciele dyplomatyczni i urzędnicy konsularni

Postanowienia niniejszej umowy nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących przedsta-

wicielom dyplomatycznym lub urzędnikom konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

Artykuł 28

Wejście w życie

1. Każde Umawiające się Państwo poinformuje pisemnie w drodze dyplomatycznej drugie Państwo o spełnieniu wymogów prawnych wymaganych przez jego ustawodawstwo dla wejścia w życie niniejszej umowy. Niniejsza umowa wejdzie w życie w dniu otrzymania noty późniejszej.

2. Postanowienia niniejszej umowy będą miały zastosowanie:

- w odniesieniu do podatków uzyskiwanych u źródła — do kwot uzyskanych lub należnych od pierwszego dnia lub po tym dniu trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym umowa wejdzie w życie i
- w odniesieniu do innych podatków — do okresów podatkowych zaczynających się dnia 1 stycznia lub po tym dniu w roku następującym po roku, w którym umowa wejdzie w życie.

3. Do niniejszej umowy będą mogły być wniesione zmiany i uzupełnienia w formie oddzielnego protokołu, który będzie stanowił integralną część niniejszej umowy.

Artykuł 29

Wypowiedzenie umowy

Niniejsza umowa pozostanie w mocy do czasu jej wypowiedzenia przez Umawiające się Państwo. Każde z Umawiających się Państw może wypowiedzieć niniejszą umowę po upływie 5 lat od daty jej wejścia w życie, przekazując w drodze dyplomatycznej pisemną notę o wypowiedzeniu, nie później niż 6 miesięcy przed końcem każdego roku kalendarzowego. W takim przypadku umowa przestanie obowiązywać w odniesieniu do podatków za każdy rok finansowy zaczynający się po dniu 31 grudnia roku kalendarzowego, w którym została przekazana nota o wypowiedzeniu.

Na dowód czego, przedstawiciele obu Umawiających się Państw, upoważnieni przez ich Rządy, podpisali niniejszą umowę.

SPORZĄDZONO w Warszawie dnia 19 listopada 1998 r., w dwóch egzemplarzach, każdy w językach, polskim, kirgiskim i rosyjskim, przy czym wszystkie teksty mają jednakową moc obowiązującą. W razie powstania rozbieżności przy interpretacji umowy, rozstrzygającym będzie tekst rosyjski.

Z upoważnienia Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia Rządu
Republiki Kirgiskiej

Соглашение

Между Правительством Республики Польша

и Правительством Кыргызской Республики

Об избежании двойного налогообложения
и предотвращении уклонения от налогообложения
в отношении налогов на доход и капитал

Правительство Республики Польша

и

Правительство Кыргызской Республики

руководствуясь стремлением развивать и укреплять экономическое, научно-техническое и культурное сотрудничество между обоими Государствами и в целях устранения двойного налогообложения доходов и капитала, решили заключить настоящее Соглашение и

договорились о нижеследующем:

Статья 1

Лица, к которым применяется Соглашение

Настоящее Соглашение применяется к лицам, которые являются резидентами одного или обоих Договаривающихся Государств.

Статья 2

Налоги, на которые распространяется Соглашение

1. Настоящее Соглашение применяется к налогам на доходы и капитал, взимаемым в соответствии с законодательством каждого из Договаривающихся Государств, независимо от способа их взимания.

2. Налогами на доход и капитал считаются все налоги, взимаемые с общей суммы дохода, с общей суммы капитала, или с отдельных элементов дохода или капитала, включая налоги с доходов от отчуждения движимого и недвижимого имущества, налоги, взимаемые с фонда заработной платы труда, выплачиваемого предприятиями, а также налоги, взимаемые с доходов от прироста капитала.

3. Существующими налогами, на которые распространяется настоящее Соглашение, являются в частности:

а) в Республике Польша:

- i) подоходный налог с юридических лиц;
- ii) подоходный налог с физических лиц,

(далее именуемые «польские налоги»).

б) в Кыргызской Республике:

- i) налог на прибыль и доходы с юридических лиц;
- ii) подоходный налог с физических лиц,

(далее именуемые «кыргызские налоги»).

4. Настоящее Соглашение также применяется к любым идентичным и по существу аналогичным налогам, которые будут взиматься после даты подписания настоящего Соглашения в дополнение или вместо существующих налогов. Компетентные органы Договаривающихся

Государств должны уведомить друг друга о любых существенных изменениях, которые будут внесены в их соответствующие налоговые законодательства.

Статья 3

Общие определения

1. В целях настоящего Соглашения, если из контекста не вытекает иное:

а) термин «Польша» в географическом смысле означает территорию Республики Польша, в том числе каждую территорию вне ее территориальных вод, на которой по законодательству Польши и в соответствии с международным правом Польша может осуществлять суверенные права в отношении морского дна, его подпочвы и их природных ресурсов;

б) термин «Кыргызстан» означает Кыргызскую Республику. При использовании в географическом смысле термина «Кыргызстан» означает территорию, на которой Кыргызская Республика осуществляет суверенные права и юрисдикцию в соответствии с Международным правом и в которых действует налоговое законодательство Кыргызской Республики;

в) термин «лицо» включает физическое лицо, компанию и любое другое объединение;

г) термин «компания» означает любое корпоративное объединение, или любую другую организацию которая для целей налогообложения рассматривается как корпоративное объединение, и включает, в частности, акционерное общество, общество с ограниченной ответственностью, или любое другое юридическое лицо или организацию;

д) термины «Договаривающееся Государство» и «другое Договаривающееся Государство» означают Республику Польша или Кыргызскую Республику, в зависимости от контекста;

е) термины «предприятие Договаривающегося Государства» и «предприятие другого Договаривающегося Государства» означают соответственно предприятие, управляемое резидентом Договаривающегося Государства и предприятие, управляемое резидентом другого Договаривающегося Государства;

ж) термин «международная перевозка» означает любую перевозку воздушным судном, железнодорожным или автомобильным транспортом, эксплуатируемым предприятием Договаривающегося Государства, кроме случаев, когда воздушное судно, железнодорожный или автомобильный транспорт эксплуатируется исключительно между пунктами в другом Договаривающемся Государстве;

з) термин «компетентный орган» означает:

1. в Польше - Министр финансов или его уполномоченный представитель;
2. в Кыргызской Республике - Министерство финансов или его уполномоченный представитель;

и) термин «гражданин» означает:

1. любое физическое лицо, имеющее гражданство Договаривающегося Государства;
2. любое юридическое лицо, партнерство или любую другую ассоциацию, получивших свой статус в соответствии с действующим законодательством Договаривающегося Государства;

к) термин «капитал» означает движимое и недвижимое имущество и включает, но не ограничивается этим, наличные денежные средства, акции или другие документы, подтверждающие имущественные права, векселя, облигации или другие долговые обязательства, а также патенты, товарные знаки, авторские права или другие подобные права или имущество.

2. При применении настоящего Соглашения Договаривающимся Государством любой не определенный в нем термин будет, если из контекста не вытекает иное, иметь то значение, которое он имеет по законодательству этого Государства, в отношении налогов, на которые распространяется настоящее Соглашение.

Статья 4

Резидент

1. Для целей настоящего Соглашения термин «резидент Договаривающегося Государства» означает любое лицо, которое в соответствии с законодательством этого Государства подлежит в нем налогообложению по причине его постоянного места жительства, постоянного местопребывания, места управления, или по другим критериям подобного характера. Однако данный термин не включает любое лицо, которое подлежит налогообложению в этом Государстве, только в отношении дохода из источников в этом Государстве или в отношении находящегося в нем капитала.
2. Если согласно положений пункта (1) физическое лицо является резидентом обоих Договаривающихся Государств, его статус определяется следующим образом:
 - а) оно считается резидентом Государства, в котором оно располагает постоянным жилищем; если оно располагает постоянным жилищем в обоих Государствах, оно считается резидентом только того Государства, в котором оно имеет более тесные личные и экономические связи (центр жизненных интересов);
 - б) если Государство, в котором оно имеет центр жизненных интересов, не может быть определено, либо если оно не располагает постоянным жилищем ни в одном из этих Государств, оно считается резидентом только того Государства, в котором оно обычно проживает более 183 дней в данном налоговом году;
 - в) если оно обычно проживает в обоих Государствах, либо ни в одном из них, оно считается резидентом только того Государства, гражданином которого оно является;
 - г) если оно является гражданином обоих Государств, либо ни одного из них, компетентные органы Договаривающихся Государств решают вопрос по взаимному согласию.
3. Если согласно положений пункта (1) лицо, не являющееся физическим лицом, является резидентом обоих Договаривающихся

Государств, оно считается резидентом того Государства, в котором расположен его фактический руководящий орган.

Статья 5

Постоянное учреждение

1. Для целей настоящего Соглашения термин «постоянное учреждение» означает постоянное место деятельности через которое полностью или частично осуществляется экономическая (предпринимательская) деятельность предприятия.

2. Термин «постоянное учреждение» главным образом включает:

а) место управления;

б) отделение;

в) контора;

г) фабрика;

д) мастерская;

е) шахту, нефтяную или газовую скважину, карьер или другое место добычи природных ресурсов, и

ж) сельскохозяйственную, пастбищную или лесную собственность.

3. а) Строительная площадка или строительный, монтажный или сборочный объект или услуги, связанные с наблюдением за выполнением этих работ, если только такая площадка или объект существуют более 6 месяцев, или такие услуги оказываются в течение более чем 6 месяцев; и

б) установку или сооружение, используемые для разведки природных ресурсов или услуги, связанные с наблюдением за выполнением этих работ, или буровую установку, используемые для разведки природных ресурсов, если только такое использование длится в течение более чем 6 месяцев, или такие услуги оказываются в течение более чем 6 месяцев; и

в) оказание услуг, включая консультационные услуги резидентами через служащих или другой персонал, нанятый резидентом для таких целей, но только если деятельность такого характера продолжается (для такого или связанного с ним проекта) в пределах страны более чем 6 месяцев.

4. Несмотря на предыдущие положения настоящей статьи, термин "постоянное учреждение" не включает:

а) использование сооружений и оборудования исключительно для целей хранения, демонстрации или поставки товаров или изделий, принадлежащих предприятию;

б) содержание запасов товаров или изделий, принадлежащих предприятию, исключительно для целей хранения, демонстрации или поставки;

в) содержание запасов товаров или изделий, принадлежащих предприятию, исключительно для целей переработки другим предприятием;

г) содержание постоянного места деятельности исключительно для целей закупки товаров или изделий, либо сбора информации для предприятия;

д) содержание постоянного места деятельности исключительно для целей осуществления деятельности для предприятия любой другой деятельности подготовительного или вспомогательного характера, таких как реклама, или научные исследования.

5. Несмотря на положения пунктов 1 и 2, если лицо - иное, чем агент с независимым статусом, к которому применяется пункт 6 - действует от имени предприятия и имеет, и обычно использует в Договариваемом Государстве полномочия заключать контракты от имени предприятия, то это предприятие рассматривается как имеющее постоянное учреждение в этом Государстве, в отношении любой деятельности, которую это лицо предпринимает для предприятия, за исключением если только деятельность этого лица ограничивается упомянутой в пункте 4, которая, если и осуществляется через постоянное место деятельности, не превращает это постоянное место деятельности в постоянное учреждение согласно положениям этого пункта.

6. Предприятие не считается имеющим постоянное учреждение в Договариваемом Государстве только потому, что осуществляет предпринимательскую деятельность в этом Государстве через брокера, комиссионного агента, представляющего своего доверителя по широкому кругу вопросов, либо другого агента, имеющего независимый статус, при условии, что такие лица действуют в рамках своей обычной деятельности.

7. Тот факт, что компания, которая является резидентом Договариваемого Государства, контролирует или контролируется компанией, которая является резидентом другого Договариваемого Государства, или осуществляет экономическую деятельность в этом другом государстве (либо через постоянное учреждение, либо иным образом), сам по себе не превращает одну из этих компаний в постоянное учреждение другой.

Статья 6

Доход от недвижимого имущества

1. Доход, получаемый резидентом Договариваемого Государства от недвижимого имущества (включая доход от сельского и лесного хозяйства) и находящегося в другом Договариваемом Государстве, может облагаться в том другом Государстве.

2. Термин "недвижимое имущество" имеет то значение, которое он имеет по законодательству Договариваемого Государства, в котором находится рассматриваемое имущество. Этот термин в любом случае включает имущество, вспомогательное по отношению к недвижимому имуществу, скот и оборудование, используемые в сельском и лесном хозяйстве, права, к которым применяется положения общего права в отношении земельной собственности, узупфрукт (право пользования чужой собственностью и доходами от нее без причинения ущерба) недвижимого имущества, и права на переменные или фиксированные платежи в качестве компенсации за разработку или право на разработку минеральных ресурсов, источников и других природных ископаемых; воздушные суда, а также средства наземного передвижения не рассматриваются как недвижимое имущество.

3. Положения пункта 1 применяются к доходу, полученному от прямого использования, сдачи в аренду или использования недвижимого имущества в какой-либо другой форме.

4. Если владение акциями или другими правами предприятия позволяет владельцу этих акций или прав использовать недвижимое имущество, принадлежащее предприятию, то доходы от прямого использования, сдачи в аренду или использования такого права в любой другой форме, могут облагаться в том Договариваемом Государстве, где это недвижимое имущество находится.

5. Положения пунктов (1) и (3) применяются также к доходам от недвижимого имущества предприятия и к доходам от недвижимого имущества, используемого для оказания независимых личных услуг.

Статья 7

Прибыль от предпринимательской деятельности

1. Прибыль предприятия Договариваемого Государства облагается налогом только в этом Государстве, если только такое предприятие не осуществляет экономическую деятельность в другом Договариваемом Государстве через расположенное там постоянное учреждение. Если предприятие осуществляет свою деятельность, как сказано выше, прибыль предприятия может облагаться в том другом Государстве, но только та его часть, которая относится к такому постоянному учреждению.

2. С учетом положений пункта (3), когда предприятие Договариваемого Государства осуществляет или осуществляло экономическую деятельность в другом Договариваемом Государстве через расположенное там постоянное учреждение, то в каждом Договариваемом Государстве к этому постоянному учреждению относится прибыль, которую оно могло бы получить, если бы оно было самостоятельным и отдельным предприятием, занятым такой же или аналогичной деятельностью при таких же или аналогичных условиях и действовало в полной независимости от предприятия, постоянным учреждением которого оно является.

3. При определении прибыли постоянного учреждения допускается вчет расходов, понесенных для целей постоянного учреждения, включая управленческие и общие административные расходы, независимо от того, понесены ли эти расходы в государстве, где находится постоянное учреждение, или за его пределами, за исключением расходов, выплачиваемых головному предприятию, таких как, различные платежи за пользование патентами или другими правами, или путем выплаты

комиссионных за предоставленные услуги, или управление, или выплаты гонораров, или выплаты процентов на сумму, предоставленную им постоянному учреждению.

4. Если Договаривающимся Государством определено распределение прибыли, относящейся к постоянному учреждению на основе пропорционального распределения общей суммы прибыли предприятия по его различным подразделениям, является обычной практикой, ничто в пункте 2 этой статьи не запрещает Договаривающемуся Государству определять налогооблагаемую прибыль посредством такого распределения, как это обычно принято; выбранный метод распределения должен давать результаты соответствующие принципам, содержащимся в этой статье.

5. Если информация, которой располагает компетентный орган одного из Договаривающихся Государств или информация, которая может быть им легко получена в соответствии с пунктами 3 и 4 настоящей статьи не является достаточной для определения прибыли или расходов постоянного учреждения, прибыль может быть рассчитана в соответствии с налоговым законодательством этого Договаривающегося Государства.

6. Никакая прибыль не зачисляется постоянному учреждению по причине просто закупок товаров или изделий, совершаемых данным постоянным учреждением для предприятия.

7. Для целей предыдущих пунктов, прибыль относящаяся к постоянному учреждению определяется ежегодно одним и тем же способом, если не имеется веских и достаточных оснований для изменения установленного порядка.

8. Если прибыль включает элементы дохода или доход, которые отдельно рассматриваются в других статьях настоящего Соглашения, то положения этих статей не затрагиваются положениями настоящей статьи.

Статья 8

Международные перевозки

1. Прибыль, получаемая резидентом Договаривающегося Государства от эксплуатации воздушных судов, железнодорожного или автомобильного транспорта в международной перевозке облагается налогом только в этом Государстве.

2. Прибыль резидента Договаривающегося Государства от сдачи в аренду транспортных средств, а также контейнеров и относящегося к ним оборудования для их эксплуатации в международных перевозках, облагаются налогом только в этом Государстве.

3. Положения пунктов (1) и (2) распространяются на прибыль, которая получена резидентом Договаривающегося Государства от участия в пуле (оказание совместных услуг), в совместном предприятии, либо в международной организации по эксплуатации средств.

Статья 9

Объединенные предприятия

1. Если:

а) предприятие Договаривающегося Государства участвует прямо или косвенно в управлении, контроле или капитале предприятия другого Договаривающегося Государства; или

б) одни и те же лица участвуют прямо или косвенно в управлении, контроле или капитале предприятия Договаривающегося Государства, а также предприятия другого Договаривающегося Государства, и в каждом случае, между двумя предприятиями в их коммерческих и финансовых взаимоотношениях создаются или устанавливаются условия, отличающиеся от тех, которые были бы между двумя независимыми предприятиями, тогда любая прибыль, которая могла быть начислена одному из них, но из-за наличия этих условий не была ему начислена, может быть включена в прибыль этого предприятия и соответственно, обложена налогом.

2. Если Договаривающееся Государство включает в прибыль предприятия этого Государства - и соответственно облагает налогом - прибыль, по которой предприятие другого Договаривающегося Государства облагается налогом в этом другом Государстве и прибыль, таким образом включенная, является прибылью, которая была бы начислена предприятию первого упомянутого Государства, если бы условия, созданные между двумя предприятиями были бы такими, которые существуют между независимыми предприятиями, тогда это другое Государство может сделать соответствующие корректировки к сумме налога, взимаемого с этой прибыли. При определении такой

корректировки должны быть рассмотрены другие положения настоящего Соглашения, а компетентные органы Договаривающихся Государств будут при необходимости консультироваться друг с другом.

Статья 10

Дивиденды

1. Дивиденды, выплачиваемые компанией - резидентом Договаривающегося Государства резиденту другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Однако такие дивиденды могут также облагаться налогом в Договаривающемся Государстве, резидентом которого является компания, выплачивающая дивиденды и в соответствии с законодательством этого Государства, но если фактический владелец дивидендов является резидентом другого Договаривающегося Государства, то взимаемый таким образом налог не будет превышать 10% общей суммы дивидендов.

Этот пункт не затрагивает налогообложения компании в отношении прибыли, из которой выплачиваются дивиденды.

3. Термин "дивиденды" в настоящей статье означает доходы от акций и других прав, не являющихся долговыми требованиями, доход от участия в прибыли, а также доход от других корпоративных прав, приравненных в отношении налогообложения к доходам от акций в соответствии с законодательством того Государства, резидентом которого является компания, распределяющая прибыль.

4. Положения пунктов 1 и 2 не применяются, если фактический владелец дивидендов, являющийся резидентом Договаривающегося Государства, осуществляет экономическую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, в котором компания, выплачивающая дивиденды является резидентом, через расположенное в нем постоянное учреждение или оказывает, либо оказывало в этом другом Договаривающемся Государстве независимые личные услуги с расположенной там постоянной базы, и холдинг, в отношении которого выплачиваются дивиденды, действительно связано с постоянным учреждением или постоянной базой. В таком случае применяются

положения статей 7 /Прибыль от предпринимательской деятельности/ или 14/Независимые личные услуги/, в зависимости от обстоятельств.

5. Если компания, которая является резидентом Договаривающегося Государства получает прибыль или доход из другого Договаривающегося Государства, это другое Государство не может взимать любой налог с дивидендов, выплачиваемых компанией, за исключением, если такие дивиденды выплачиваются резиденту этого другого Договаривающегося Государства или холдинг, в отношении которого выплачиваются дивиденды, действительно относятся к постоянному учреждению или постоянной базе, находящимися в этом другом Государстве.

Статья 11

Проценты

1. Проценты, возникающие в одном Договаривающемся Государстве и выплачиваемые резиденту в другом Договаривающемся Государстве, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Однако, такие проценты могут облагаться налогом в Договаривающемся Государстве, в котором они возникают и в соответствии с законодательством этого Государства, но если получатель является фактическим владельцем процентов, то взимаемый таким образом налог, не будет превышать 10 % общей суммы процентов.

3. Независимо от положений пункта 2 настоящей статьи, проценты, возникающие в Договаривающемся Государстве будут освобождены от налога в этом Государстве при условии, что получателем и фактическим владельцем процентов является Правительство или Национальный банк Договаривающегося Государства.

4. Термин "проценты" при использовании в настоящей статье означает доход от долговых требований любого вида, обеспеченных или не обеспеченных залогом, дающих или не дающих право на участие в прибылях должников и, в частности, доход от правительственных ценных бумаг и доход от облигаций или долговых обязательств, включая премии и выигрыши по этим ценным бумагам, облигациям или долговым обязательствам. Штрафы за несвоевременные выплаты не рассматриваются в качестве процентов для целей настоящей статьи.

5. Положения пункта 1 и 2 не применяются, если фактический владелец процентов, будучи резидентом одного Договаривающегося Государства, осуществляет экономическую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, в котором возникают проценты через находящееся там постоянное учреждение, или оказывает в этом Государстве независимые личные услуги с находящейся там постоянной базой, и долговое требование, на основании которого выплачиваются проценты, действительно относится к такому постоянному учреждению или постоянной базе. В таком случае, в зависимости от обстоятельств, применяются положения статьи 7 /Прибыль от предпринимательской деятельности/ или 14 /Независимые личные услуги.

6. Считается, что проценты возникают в Договаривающемся Государстве, если плательщиком является само Государство, его административно-территориальное подразделение или резидент этого Государства. Если, однако, лицо, выплачивающее проценты, независимо от того, является ли оно резидентом Договаривающегося Государства или нет, имеет в Договаривающемся Государстве постоянное учреждение или постоянную базу, в связи с которыми возникла задолженность, по которой выплачиваются проценты, и такие проценты выплачиваются таким постоянным учреждением или постоянной базой, то считается, что такие проценты возникают в Государстве, в котором расположены постоянное учреждение или постоянная база.

7. Если, по причине специальных отношений между плательщиком и фактическим владельцем процентов, или между ними обоими и каким-либо другим лицом, сумма процентов, относящаяся к долговому требованию, на основании которого она выплачивается, превышает сумму, которая была бы согласована между плательщиком и фактическим владельцем процентов при отсутствии таких отношений, то положения настоящей статьи применяются только к последней упомянутой сумме. В таком случае избыточная часть платежа подлежит налогообложению в соответствии с законодательством каждого Договаривающегося Государства с учетом других положений настоящего Соглашения.

Статья 12

Роялти

1. Роялти, возникающие в одном Договариваемом Государстве и выплачиваемые - резиденту другого Договариваемого Государства, могут облагаться в этом другом Государстве.

2. Однако, такие роялти также могут облагаться налогом в Договариваемом Государстве, в котором они возникают и в соответствии с законодательством этого Государства, но если получатель и фактический владелец роялти является резидентом другого Договариваемого Государства, то налог, взимаемый таким образом, не должен превышать 10% общей суммы роялти.

3. Термин "роялти" при использовании в настоящей статье означает платежи любого вида, получаемые в качестве вознаграждения за:

а) пользование или предоставление права использования любого авторского права на произведения литературы, искусства или науки (компьютерные программы, кино-, теле-, видео-фильмы или записи для радио и телевидения); или

б) любой патент, дизайн или модель, план, секретную формулу или процесс, торговую марку, или за информацию (ноу-хау), касающуюся промышленного, коммерческого или научного опыта; или

в) пользование или предоставление права пользования промышленным, коммерческим или научным оборудованием; или

г) поставку какой-либо технической помощи в отношении положений указанных в подпунктах б) и в).

4. Положения пункта (2) не применяются, если фактический владелец роялти, являясь резидентом Договариваемого Государства, осуществляет экономическую деятельность в другом Договариваемом Государстве, в котором возникают роялти через постоянное учреждение, расположенное в том другом Договариваемом Государстве, либо оказывает в том другом Государстве независимые личные услуги, с расположенной там постоянной базой, и право или имущество, в отношении которых выплачиваются роялти, фактически связаны с постоянным учреждением или постоянной базой. В этом случае, в

зависимости от обстоятельств, применяются положения статьи 7 /Прибыль от предпринимательской деятельности/ или 14 /Независимые личные услуги/.

5. Роялти считаются возникшими в Договариваемом Государстве, если они выплачены за использование или за право использования прав или имущества в этом Государстве.

6. Если, в результате особых взаимоотношений между плательщиком и фактическим владельцем роялти, либо между обоими ними и другим лицом, сумма уплаченных или зачтенных роялти, относящаяся к использованию, праву или информации, на основании которых она выплачивается, превышает сумму, предполагаемую при ее согласовании между плательщиком и фактическим владельцем роялти при отсутствии таких отношений, положения настоящей статьи должны применяться только к последней указанной сумме. В данном случае сумма превышения уплаченных или зачтенных роялти подлежит налогообложению в соответствии с налоговым законодательством каждого Договариваемого Государства, с должным учетом других положений настоящего Соглашения.

Статья 13

Доходы от отчуждения имущества

1. Прибыль и доходы, получаемые резидентом Договариваемого Государства при отчуждении недвижимого имущества, упомянутого в статье 6, и расположенного в другом Договариваемом Государстве, могут облагаться в том другом Государстве.

2. Прибыль и доходы от отчуждения движимого имущества, составляющего часть имущества, используемого в экономической деятельности постоянного учреждения, которое является предприятием Договариваемого Государства расположенным в другом Договариваемом Государстве, либо принадлежащим постоянной базе, находящейся в том другом Государстве в распоряжении резидента первого упомянутого Государства в целях оказания независимых личных услуг, включая прибыль и доходы от отчуждения этого постоянного учреждения (отдельно или вместе со всем предприятием), либо такой постоянной базы, могут облагаться налогом в том другом Государстве.

3. Прибыль и доходы от отчуждения воздушных судов, железнодорожного или автомобильного транспорта, используемых в международных перевозках или движимого имущества, связанного с использованием таких транспортных средств, облагаются налогом только в этом Договариваемом Государстве, где предприятие является резидентом.
4. Прибыль и доходы, полученные резидентом Договариваемого Государства от отчуждения акций и других коллективных прав компании, активы которой прямо или косвенно состоят, полностью или в основном, из недвижимого имущества внутри другого Договариваемого Государства, могут облагаться налогом в том другом Государстве.
5. Доходы от отчуждения какого-либо имущества, не упомянутого в пунктах (1), (2), (3) и (4), облагаются налогом только в Договариваемом Государстве, резидентом, которого является лицо, отчуждающее имущество.

Статья 14

Независимые личные услуги

1. Доход, получаемый резидентом Договариваемого Государства, от оказания профессиональных услуг или другой подобной деятельности независимого характера, облагается налогом только в этом Государстве, кроме случая, когда он располагает в другом Договариваемом Государстве регулярно доступной ему постоянной базой для осуществления такой деятельности. Если у него имеется такая постоянная база, доход может облагаться налогом в другом Государстве, но только в части, относящейся к этой постоянной базе.
2. Термин “профессиональные услуги” включает, в частности, независимую научную, литературную, артистическую, образовательную или педагогическую деятельность, а также независимую деятельность врачей, юристов, инженеров, архитекторов, стоматологов и бухгалтеров.

Статья 15

Зависимые личные услуги

1. С учетом положений статьей 16 /Вознаграждение директоров/, 18 /Пенсии/, 19 /Правительственные услуги/, заработная плата и другие подобные вознаграждения, получаемые резидентом Договаривающегося Государства, в связи с работой по найму, облагаются налогом только в этом Государстве, если только работа по найму не осуществляется в другом Договаривающемся Государстве. Если работа по найму осуществляется таким образом, получаемое в связи с этим вознаграждение, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Несмотря на положения пункта 1, вознаграждения, получаемые резидентом Договаривающегося Государства в связи с работой по найму, осуществляемой в другом Договаривающемся Государстве облагаются налогом только в первом упомянутом Государстве, если:

а) получатель находится в другом Договаривающемся Государстве в течение периода или периодов, не превышающих в совокупности 183 дней в течение любого 12-месячного периода; и

б) вознаграждение выплачивается нанимателем или от имени нанимателя, не являющегося резидентом другого Государства, и

в) вознаграждение не выплачивается постоянным учреждением или постоянной базой, которую наниматель имеет в другом Государстве.

3. Несмотря на предыдущие положения настоящей статьи, вознаграждения, в связи с работой по найму, осуществляемой на борту транспортного средства, эксплуатируемого в международных перевозках может облагаться налогом в Договаривающемся Государстве резидентом которого является предприятие, осуществляющее эти перевозки.

Статья 16

Вознаграждение директоров

Директорские и аналогичные с ними выплаты, получаемые резидентом Договаривающегося Государства в качестве члена Совета Директоров или аналогичного органа компании, которая является резидентом другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогом в том другом Государстве.

Статья 17

Артисты и спортсмены

1. Независимо от положений статей 14 /Независимые личные услуги/ и 15 /Зависимые личные услуги/, доход, получаемый работником искусства и спортсменом (такого, как артист театра, кино, радио, телевидения, музыкант и спортсмен) от личной деятельности, может облагаться налогом внутри того Договаривающегося Государства, где осуществляется его деятельность.

2. Если доход от личной деятельности работника искусства и спортсмена, начисляется не самому работнику искусства или спортсмену, а другому лицу, то этот доход может, несмотря на положения статей 7, 14 и 15, облагаться налогом в Договаривающемся Государстве, где работник искусства или спортсмен осуществляет свою деятельность.

3. Доход, получаемый резидентом одного Договаривающегося Государства независимо от положений пунктов 1 и 2 в качестве артиста или спортсмена от его личной деятельности, облагается налогом только в этом Государстве, если деятельность осуществляется в другом Договаривающемся Государстве в рамках программы по культурному или спортивному обмену, одобренной уполномоченными на то органами.

Статья 18

Пенсии

1. С учетом положений пункта 2 статьи 19 /Государственная служба/, пенсии и другие подобные вознаграждения, выплачиваемые в отношении прошлой работы резиденту Договаривающегося Государства и любой аннуитет, выплачиваемый такому резиденту, облагаются налогом только в этом Государстве.

2. Термин “аннуитет” означает установленную сумму, подлежащую периодической уплате физическому лицу в установленное время в течение жизни, либо в течение определенного периода времени в соответствии с обязательством производить такие выплаты взамен адекватного и полного вознаграждения.

Статья 19

Государственная служба

1. а) Вознаграждения, иное чем пенсии, выплачиваемое Договаривающимся Государством, или его административно-территориальным подразделением или местным органам власти любому физическому лицу в отношении услуг, оказываемых этому Государству или его административно - территориальному подразделению, или местному органу власти, облагается налогом только в этом Государстве.

б) однако, такое вознаграждение облагается налогом только в другом Договаривающемся Государстве, если услуги оказываются в этом другом Государстве и физическое лицо является резидентом этого Государства, которое:

I) является гражданином этого Государства;

II) не стало резидентом этого Государства только в целях оказания таких услуг.

2. а) Любая пенсия, выплачиваемая Договаривающимся Государством или его административно-территориальным подразделением, или местным органом власти, или из созданных ими фондов физическому

лицу за службу, осуществляемую для этого Государства или его административно - территориального подразделения, или местного органа власти облагается налогом только в этом Государстве.

б) Однако, такая пенсия облагается налогом только в другом Договариваемом Государстве, если физическое лицо является резидентом и гражданином этого Государства.

3. Положения статей 15 /Зависимые личные услуги/, 16 /Вознаграждение директоров/ и 18 /Пенсии/ применяются к вознаграждениям и пенсиям в отношении службы, осуществляемой в связи с выполнением экономической деятельности Договариваемым Государством или его административно-территориальным подразделением или местным органом власти.

Статья 20

Студенты и преподаватели

1. Выплаты, получаемые студентом, аспирантом или стажером, которые являются или являлись непосредственно до приезда в одно Договариваемое Государство резидентами другого Договариваемого Государства и находящиеся в первом упомянутом Государстве исключительно с целью получения образования или прохождения практики не облагаются налогом в этом Государстве, если источники этих платежей находятся в другом Государстве.

2. Также вознаграждения, получаемые преподавателями, которые являются гражданами Договариваемого Государства и которые находятся в другом Договариваемом Государстве с главной целью обучения или привлечения к научным исследованиям на период или периоды не превышающие два года освобождаются от налогов в этом другом Государстве на его вознаграждения от личных услуг по обучению или научных исследований, если источники этих платежей находятся за пределами этого другого Государства.

Статья 21

Другие доходы

1. Виды доходов резидента Договаривающегося Государства, независимо от источника их возникновения, не упомянутые в предыдущих статьях настоящего Соглашения, подлежат налогообложению только в этом Государстве.

2. Положения пункта (1) не применяются к доходам, кроме доходов от недвижимого имущества, определенного в пункте (2) статьи 6 /Доход от недвижимого имущества/, если получатель таких доходов является резидентом одного Договаривающегося Государства, осуществляет экономическую деятельность в другом Договаривающемся Государстве через расположенное в нем постоянное учреждение и оказывает в этом другом Государстве независимые личные услуги через находящуюся там постоянную базу, и право или имущество, в связи с которыми получен доход, действительно связаны с таким постоянным учреждением или постоянной базой. В таком случае применяются положения статьи 7 /Прибыль от предпринимательской деятельности/ или 14 /Независимые личные услуги/, в зависимости от обстоятельств.

Статья 22

Капитал

1. Капитал в виде недвижимого имущества, упомянутый в статье 6 /Доход от недвижимого имущества/, принадлежащий резиденту Договаривающегося Государства и расположенный внутри другого Договаривающегося Государства, может облагаться в том другом Государстве.

2. Капитал в виде движимого имущества, являющийся частью имущества, используемого в экономической деятельности постоянного учреждения, которое предприятие одного Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, или в виде движимого имущества, относящегося к постоянной базе, имеющейся в распоряжении резидента Договаривающегося Государства в другом Договаривающемся Государстве в целях оказания независимых личных услуг, может облагаться в том другом Государстве.

3. Капитал в виде воздушного, железнодорожного или автомобильного транспорта, который эксплуатируется в международных перевозках, а также в виде движимого имущества, относящегося к деятельности этих транспортных средств, облагается налогом только в том Договариваемом Государстве, в котором расположено место фактического управления предприятием.
4. Капитал в виде акций или других коллективных прав компании, активы которой состоят главным образом из недвижимого имущества, расположенного в Договариваемом Государстве, может облагаться в этом Договариваемом Государстве.
5. Все другие элементы капитала резидента Договариваемого Государства облагаются только в этом Государстве.

Статья 23

Метод устранения двойного налогообложения

1. Если резидент Договариваемого Государства получает доход или владеет капиталом, которые, в соответствии с положениями настоящего Соглашения, могут облагаться налогом в другом Договариваемом Государстве, первое упомянутое Государство позволит:

- а) вычесть из налога на доход этого резидента сумму, равную подоходному налогу, уплаченному в этом другом Государстве.
- б) вычесть из налога на капитал этого резидента сумму, равную налогу на капитал, выплаченную в этом другом Государстве.

Эти вычеты в любом случае не должны превышать часть подоходного налога или налога на капитал, которая была исчислена до предоставления вычета относящегося к доходу или капиталу, который может облагаться налогом в этом другом Государстве в зависимости от обстоятельств.

2. Если, согласно с любыми положениями настоящего Соглашения, полученный доход или капитал резидента Договариваемого Государства освобожден от налога в этом Государстве, это Государство

может тем не менее при подсчете суммы налога на остальную часть дохода или капитала этого резидента принять во внимание освобожденный от налога доход или капитал.

Статья 24

Недискриминация

1. Национальные лица Договаривающегося Государства не будут подвергаться в другом Договаривающемся Государстве иному или более обременительному налогообложению, или связанному с ним обязательству, чем налогообложение и связанные с ним обязательства, которым подвергаются или могут подвергаться национальные лица этого другого Государства, при тех же обстоятельствах. Независимо от положений статьи 1 /Лица, к которым применяется Соглашение/, данное положение также применяется в отношении лиц, которые не являются резидентами одного или обоих Договаривающихся Государств.

2. Лица без гражданства, являющиеся резидентами Договаривающегося Государства, не должны подвергаться ни в каком из Договаривающихся Государств какому-либо налогообложению, либо связанным с ним обязательством, иным или более обременительным, чем налогообложение и связанные с ним обязательства, которым подвергаются или могут подвергаться национальные лица.

3. Налогообложение постоянного учреждения, которое предприятие одного Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, не должно быть менее благоприятным в этом другом Государстве, чем налогообложение предприятия этого другого Государства, осуществляющих такую же деятельность. Данное положение не должно истолковываться как обязывающее одно Договаривающееся Государство предоставлять резидентам другого Договаривающегося Государства какие-либо личные льготы, вычеты и скидки по налогообложению на основе их гражданского статуса или семейных обстоятельств, которые оно предоставляет своим собственным резидентам.

4. За исключением случаев, когда применяются положения пункта 1 статьи 9 /Объединенные предприятия/, пункта 6 статьи 11 /Проценты/ или пункта 4 статьи 12 /Роялти/, проценты, роялти и другие выплаты, осуществляемые предприятием одного Договаривающегося Государства

резиденту другого Договаривающегося Государства, должны, в целях определения налогооблагаемой прибыли таких предприятий, подлежать вычетам таким же образом, как если бы они выплачивались резиденту первого упомянутого Государства. Также, любые долги предприятия одного Договаривающегося Государства резиденту другого Договаривающегося Государства должны, в целях определения налогооблагаемого капитала данного предприятия, вычитаться таким же образом, как если бы вычитались резиденту первого упомянутого Государства.

5. Предприятие одного Договаривающегося Государства, капитал которого полностью или частично принадлежит или контролируется, прямо или косвенно, одним или более резидентами другого Договаривающегося Государства, не должно подлежать в первом упомянутом Государстве какому-либо налогообложению или связанным с ним обязательствам, иным или более обременительным, чем налогообложение или связанные с ним обязательства, которым подвергается или может подвергаться другое подобное предприятие первого упомянутого Договаривающегося Государства.

Статья 25

Процедура взаимного согласования

1. Если лицо, являющееся резидентом одного из Договаривающихся Государств, считает, что действия одного или обоих Договаривающихся Государств приводят или приведут к его налогообложению не в соответствии с положениями настоящего Соглашения, это лицо может, независимо от средств защиты, предусмотренных национальным законодательством этих Государств, представить свое дело для рассмотрения в компетентные органы Договаривающегося Государства, резидентом которого оно является. Заявление должно быть представлено в течение 3 лет с момента первого уведомления о действиях, приводящих к налогообложению не в соответствии с положениями Соглашения.

2. Компетентный орган будет стремиться, если он сочтет претензию обоснованной, и если он сам не может самостоятельно прийти к удовлетворительному решению, решить его по взаимному согласию с компетентными органами другого Договаривающегося Государства, с целью избежания налогообложения, неправомерного с точки зрения положений настоящего Соглашения. Любая достигнутая договоренность

должна выполняться независимо от каких-либо временных ограничений, предусмотренных национальным законодательством Договаривающихся Государств.

3. Компетентные органы Договаривающихся Государств будут стремиться разрешать по взаимному согласию любые трудности или сомнения, возникающие в связи с применением положений настоящего Соглашения.

Все споры, связанные с выполнением положений настоящего Соглашения, разрешаются путем переговоров и консультаций.

4. Компетентные органы Договаривающихся Государств могут вступать в прямые контакты друг с другом в целях достижения согласия и понимания предыдущих пунктов.

Статья 26

Обмен информацией

1. Компетентные органы Договаривающихся Государств обмениваются информацией, касающейся налогов, необходимой для выполнения положений настоящего Соглашения или национальных законодательств Договаривающихся Государств, к которым применяются положения настоящего Соглашения в той мере, пока налогообложение по этому законодательству не противоречит Соглашению. Обмен информацией не ограничивается положениями статьи 1 /Лица, к которым применяется Соглашение/. Любая информация, получаемая компетентным органом Договаривающегося Государства считается конфиденциальной, так же, как и информация, полученная в рамках национального законодательства этого Государства, и сообщается только тем лицам и органам (включая суды и административные органы), которые занимаются исчислением или сбором, взысканием или судебным преследованием, а также рассмотрением в судебном порядке налогов, к которым применяется настоящее Соглашение, и должна использоваться только для таких целей. Они могут раскрывать эту информацию в ходе открытого судебного заседания или при принятии судебных решений.

2. Ни в коем случае положения пункта (1) не должны трактоваться в целях наложения на компетентный орган Договаривающегося Государства обязательства:

а) предпринимать административные меры, противоречащие Законам и административной практике того или другого Договаривающегося Государства;

б) предоставлять информацию, которую нельзя получить по законодательству или в ходе обычной административной практики того или другого Договаривающегося Государства;

в) предоставлять информацию, которая бы раскрывала какую-либо торговую, экономическую, промышленную, коммерческую или профессиональную тайну, либо торговый процесс, либо передавать информацию, разглашение которой противоречило бы государственной политике.

Статья 27

Сотрудники дипломатических и консульских служб

Никакие положения настоящего Соглашения не затрагивают налоговых привилегий сотрудников дипломатических и консульских служб, предоставленных общими нормами международного права или на основании специальных соглашений.

Статья 28

Вступление в силу

1. Каждое Договаривающееся Государство письменно уведомит другое через дипломатические каналы о завершении внутренней процедуры, требуемых его законодательством, для предания силы закона настоящему Соглашению. Настоящее Соглашение вступает в силу с даты последнего уведомления.

2. Положения настоящего Соглашения будут иметь действие:

а) в отношении налогов, удерживаемых у источника выплат по суммам, уплаченным или зачтенным после или с первого дня третьего месяца следующего за месяцем вступления в силу настоящего Соглашения; и

б) в отношении других налогов для налогооблагаемого года, начинающегося после или с первого января года, следующего после даты вступления в силу настоящего Соглашения.

3. В настоящее Соглашение по взаимному согласию Договаривающихся Сторон могут быть внесены изменения, и дополнения, оформленные отдельным протоколом, который является неотъемлемой частью настоящего Соглашения.

Статья 29

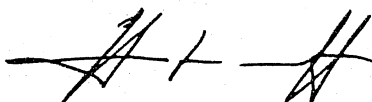
Прекращение действия

Настоящее Соглашение остается в силе до тех пор, пока одно из Договаривающихся Государств не прекратит его действие. Каждое из Договаривающихся Государств может прекратить действие настоящего Соглашения по истечении 5 лет со дня вступления в силу настоящего Соглашения, письменно уведомив по дипломатическим каналам о прекращении действия Соглашения не позднее чем за 6 месяцев до окончания любого календарного года. В таком случае настоящее Соглашение теряет силу в отношении налогов за любой финансовый год, начинающийся после 31 декабря календарного года, в течение которого было сделано уведомление о прекращении действия.

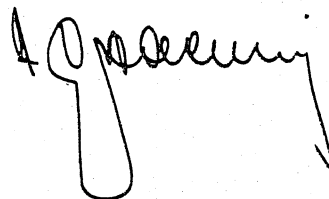
В подтверждение чего, представители обоих Договаривающихся Государств, уполномоченные на то своими Правительствами, подписали настоящее Соглашение.

Совершено в двух экземплярах в г. ВАРШАВА 19 НОЯБРЯ ¹⁹⁹⁸, каждый на польском, кыргызском и русском языках, причем все тексты имеют одинаковую силу. В случае возникновения расхождения при толковании Соглашения, русский текст будет определяющим.

За Правительство
Республики Польша

За Правительство
Кыргызской Республики

Po zaznajomieniu się z powyższą umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 19 maja 2004 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

L.S.

Prezes Rady Ministrów: *M. Belka*

2305

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 10 sierpnia 2004 r.

**w sprawie mocy obowiązującej Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej
a Rządem Republiki Kirgiskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania
i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,
podpisanej w Warszawie dnia 19 listopada 1998 r.**

Podaje się niniejszym do wiadomości, że dnia 19 maja 2004 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikował Umowę między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Kirgiskiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisaną w Warszawie dnia 19 listopada 1998 r.

Zgodnie z artykułem 28 ustęp 1 powyższej umowy zostały dokonane przewidziane w tym artykule notyfikacje.

Umowa weszła w życie dnia 22 czerwca 2004 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *S. Najar*

2306

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia 13 października 2004 r.

w sprawie stawek opłat dla poszczególnych rodzajów i gatunków drzew

Na podstawie art. 85 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) stawki dla poszczególnych rodzajów i gatunków drzew;
- 2) współczynniki różnicujące stawki w zależności od obwodu pnia.

§ 2. Stawki dla poszczególnych rodzajów i gatunków drzew oraz współczynniki różnicujące stawki w zależności od obwodu pnia są określone w załączniku do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

Minister Środowiska: *J. Swatoń*

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej — środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 134, poz. 1438).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie jednostkowych stawek opłat za usuwanie drzew lub krzewów (Dz. U. Nr 99, poz. 906), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 157 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880).